

■ ELS EDITORS SELECCIONEN ELS MILLORS ESCRITS ENTRE UN MILER DE PÀGINES

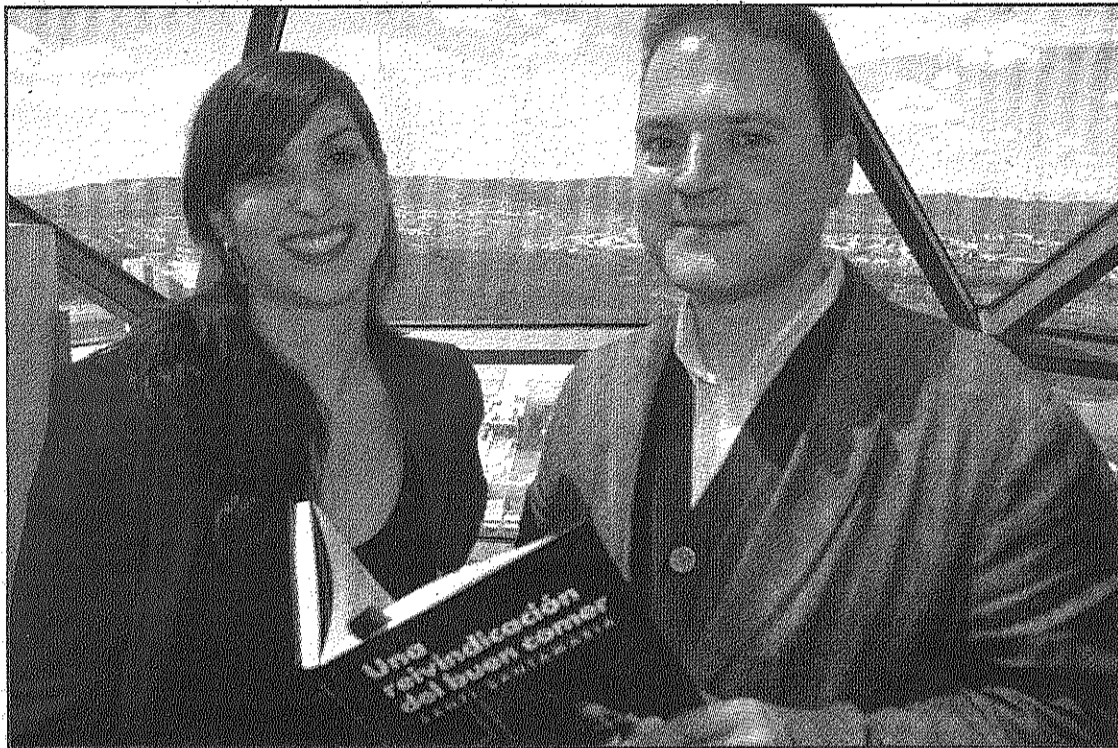
Es publica un llibre pòstum de Santamaria amb un centenar d'articles i receptes inèdites

REDACCIÓ/ACN
Sant Celoni

Amb el títol de 'Una reivindicació del buen comer' apareix aquest Sant Jordi un llibre pòstum d'articles del xef de Sant Celoni Santi Santamaria. Es tracta d'un recull d'articles inèdits que Santamaria preparava tenia entre mans quan va morir, el febrer del 2011, i que els seus editors, Jordi Ainaud i Akal, han decidit publicar. Al llibre s'hi podran trobar un centenar d'escrits de Santamaria, alguns d'ells inèdits, i un seguit de receptes, agrupats en cinc àmbits temàtics: 'Filosofies per alimentar el cervell', 'Construir la cultura culinària', 'Física, química, màrqueting i restaurants', 'De viatges i mestissatges' i 'Mirant cap al futur'. Cadascuna de les seccions acaba amb un petit recull de receptes inèdites.

La presentació d'aquest llibre, editat per Akal, es va fer dimecres d'aquesta setmana al restaurant Evo de l'Hospitalet de Llobregat, on aquesta setmana es va retre homenatge al llegat culinari de Santamaria amb unes jornades gastronòmiques en les que alguns dels seus amics i alumnes recorden al xef a través dels seus plats més emblemàtics.

Malgrat la mort de Santama-

Jordi Ainaud i Regina Santamaria el dia de la presentació del llibre a l'Evo (AdBM)

ria va aturar la publicació dels articles que estava preparant, Ainaud i l'editorial Akal han fet una selecció de la gran quantitat de textos escrits pel xef i n'han descartat uns 80, va explicar el mateix Ainaud a l'acte. Finalment, d'un recull que tenia inicialment mig miler de pàgines, ha sorgit un llibre amb la meitat de pàgines. Durant la

presentació del llibre, Ainaud va qualificar de "cuiner tel·lúric" al gastrònom celoní assegurant que mirava de mantenir el seu vincle amb la terra que produïa els productes amb què treballava i amb la cultura de la qual bevia la seva cuina.

Santamaria temia que s'estessin "destrossant certes coses i certs hàbits", va explicar la

seva filla, Regina, que va assegurar que al volum, el seu pare defensa "el cuinar de les mares, el passar hores a la cuina i fer el menjar amb molt de temps". Regina Santamaria va remarcar, a més, que el llibre és fruit de la ingent labor d'escriptura del seu pare. "Escrivia fins i tot als tovallons", va assegurar. I, també, de la seva

obesitat, a causa de la seva passió per menjar, va afegir la filla Santamaria. Perquè patia aquesta malaltia, el seu pare es va preocupar per cuidar els rituals del bon menjar, afirma.

Recull articles escrits durant les polèmiques sobre el model de cuina

Una preocupació que va originar fortes polèmiques que també queden plasmades al llibre. "Hi ha articles intentant promoure el diàleg i el debat", va explicar Ainaud, afegint que "si per moure el debat cal un punt de polèmica, no hem de rebutjar-la, i algun d'aquests textos corresponen a articles escrits en plena polèmica". Una polèmica en la qual, segons el seu editor, Santamaria està obtenint una victòria pòstuma. "S'insisteix cada vegada més en la cuina de proximitat, respectuosa amb l'entorn mediambiental i l'entorn cultural, amb l'entorn en què es troba", assenyala.

Al llibre de Santamaria es poden llegir sentències del xef de Sant Celoni com "hi ha qui diu que, quan dic el que penso sobre determinades cuines, sóc un arrogant, àcid i amarg com la fel, que viu ancorat en el passat", en un dels articles en el que assegurava que "i què com de raó tenen". També en els seus articles es descriu a ell mateix sense embuts afirmant "em declaro llepol, una mica vicí i un pèl mandrós".

TRIBUNA OBERTA

ANDREU PUJOL MAS, Historiador · www.andreupujolmas.cat

Comte del Montseny? Antoni Tàpies!

Ja sé que no és massa de bona educació ficar el nas a casa dels altres i jo, que sóc bredenc, em posaré en un assumpte dels celonins. Espero que s'ho agafin com un elogi i com una consideració vers la importància que dono a Sant Celoni com a capital del Baix Montseny.

El setembre del 1928, en plena dictadura de Primo de Rivera, l'Ajuntament de Sant Celoni anunciava l'inici de les obres d'urbanització de la plaça Comte del Montseny per tal de ser inaugurada el dia 11 de novembre, dia de Sant Martí i festivitats celonina. El comte del Montseny era Josep Maria Milà i Camps i l'homenatge se li va fer en qualitat de president de la Diputació de Barcelona. El motiu era la promulgació del Reial Decret que preveia la creació d'un patronat del Montseny que protegia la part alta de la muntanya. Però a banda d'això, el comte del Montseny tenia el dubtós honor del col·laboracionisme amb una dictadura i la presidència de la Comissió Liquidadora de la Mancomunitat de Catalunya, és a dir, va prendre part activa en el desballestament de l'autogovern del que s'havia dotat la Catalunya del Noucentisme. És anecdòtic -i ja ho vam comentar en aquest espai-, però sota la

seva presidència de la Diputació de Barcelona es van tancar els murals noucentistes de Joaquim Torres García que s'havien fet al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat i es van substituir per uns altres de temàtica historicista espanyolista. Tota una declaració d'intencions. De fet, es pot pensar que la destrucció de la Mancomunitat només significava un canvi d'administració, però el cert és que el projecte del catalanisme havia portat la cerca d'una millora substancial de la qualitat de vida dels catalans. L'exposició "Modernització i Catalanisme" que es va fer a la Diputació de Barcelona ara fa dos anys, repassava el que va suposar la tasca de Prat de la Riba pel que fa a la creació d'infraestructures, institucions educatives i culturals i activitats de beneficència.

El primer article que vaig escriure a L'Actualitat del Baix Montseny va ser amb motiu d'un altre homenatge montsenyenc a un personatge amb títol nobiliari: Antoni Tàpies, marquès de Tàpies, era homenatjat a Campins el novembre del 2010, dos dies després de la diada de Sant Martí, casualitats de la vida. En aquell article repassava la relació de Tàpies amb la nostra muntanya i la seva ar-

ribada relatada en el seu llibre autobiogràfic titulat *Memòria personal*. Recentment, amb motiu de la mort de l'artista, el tema va tornar a sortir a les pàgines d'aquest setmanari. A diferència del comte del Montseny, el pintor Antoni Tàpies sempre va mostrar un compromís amb la democràcia i el seu país. És coneguda, per exemple, la seva participació en la Caputxinada a Sarrià i la seva protesta contra el Procés de Burgos. També se sap de sobres la universalització que va fer de la causa catalana utilitzant els nostres símbols nacionals i la implicació en la defensa del Montseny amb la campanya "Salvem el Montseny" del 1986.

Tàpies, en canvi, no té cap plaça dedicada a Sant Celoni, malgrat que la seva descoberta de la nostra muntanya fou a partir d'aquest poble. Ja he dit que no em vull ficar on no em demanen, però hi ha una plaça especialment idònia. És on comença la carretera que puja a Campins, allà on Tàpies passava els estius pintant. Alhora està situada davant dels Barba, amb qui el pintor estava emparentat amb el seu matrimoni amb Teresa Barba.

No hi havia caigut. Casualment és la plaça del Comte del Montseny.

L'Esplai ofereix classes de sardanes cada dimarts a la seva seu

Sant Celoni. L'Esplai de la gent gran de Sant Celoni ofereix cada dimarts, de 6 a 7 de la tarda, a la sala gran de l'entitat, classes de ball de sardanes per a tothom qui s'hi vulgui sumar. Aquesta activitat complementa la múltiple oferta d'activitats de què compta l'Esplai de Sant Celoni i que combina les vesants més lúdiques, amb els balls o les sessions de cinema, amb les més formatives, com els cursos d'informàtica. D'altra banda, aquest diumenge, 22 d'abril, a les 6 de la tarda, Jordi Vila's Grup oferirà el ball que l'Esplai organitza, amb el suport de l'Ajuntament de Sant Celoni, a la sala gran de l'Ateneu. El preu de l'entrada és de 4 euros i a la mitja part de la sessió s'oferirà un berenar i se sortejarà un sopar per a dues persones gentiles del restaurant els Avets. Dijous, 26 d'abril, el ball de saló es traslladarà a la sala gran de l'Esplai, a dos quarts de 6 de la tarda, i comptarà amb la música del solista David. A la mitja part, també s'oferirà un berenar a base de pastes i beguda per a tots els assistents. REDACCIÓ.